

PUPILLI

Joulu 2005

Keski-Suomen Erotuomarikerho ry

Sisältö, 2/2005

PUHEENJOHTAJAN VIIMEISET PIHINÄT ELI ”AIKANSÄ KUTAKIN”, SANOI PÄSSI, KUN PÄÄTÄ VIETIIN.	1
KERHON SIHTEERIN TERVEISET.....	3
SEL:N NUORTEN TUOMAREIDEN KURSSI VIERUMÄELLÄ 9.-11.9.2005	5
DUMADIALOGIA.....	7

Vuoden 2006 jäsenmaksu on 20€. Lisäksi edelleen käytössä pysyy ns. juniorijäsenmaksu 10€ vuonna 86 ja sen jälkeen syntyneille.

(Viite jäsenmaksulle 20051.)

Kerhomme tilinumero on 529002-495305

Annika ja Tanja hauskoina päättäjaisissä 2005.

Pupilli on Keski-Suomen Erotuomarikerho ry:n tiedostuslehti, joka ilmestyy nyt 18. vuotta. Tämän Pupillin kokosi Ville Koskiniemi, ville.koskiniemi@ksetk.fi.

Kannessa joulupukki.

Tom Kakkola

Puheenjohtajan viimeiset pihinät eli ”aikansa kutakin”, sanoi pässi, kun päätä vietiin.

Tervehdys Ystävät, Kylänmiehet ja Arvon Kollegat! Tässä sitä istuskellaan uuden työpaikan työpisteessä ja ihmetellään menneitä paria kuukautta ja niiden mukana tuomiaan muutoksia. Tämä suuri elämänmuutos tapahtui silmäräpäyksessä ja päätökset tehtiin todella nopeasti, vähän samoin mihin olemme kentällä tottuneet, selkärangasta. Kaikkea ei ole vielä ehtinyt edes kunnolla hahmottamaan, mutta jotain suurta ja ihmeellistä sitä ilmeisesti on tullut tehtyä - ainakin jos muiden puheisiin on uskominen. No, täytyypä ottaa hiukan takaisin. Vaikka kaikki tapahtuikin nopeasti, niin kyllä päätöksenteossa käytettiin myös harkintaa ja, vaikka ehkä minun tapauksessani vaikea uskoa, järkeä.

Sanotaan mitä sanotaan, mutta kyllä mielestäni, levottomalle ihmiselle niin kuin minä, lähes 30 vuotta samalla paikkakunnalla on pitkä aika. Tuohon 30 vuoteen mahtuu paljon tapahtumia, muistoja, osa kipeitä ja osa ihania (olikos tuo niitä sanoja, jota mies ei saa käyttää??). Viimeiset 14 vuotta tuosta ajasta olen saanut olla mukana harrastuksessa ja kokea asioita, joihin en varmasti olisi törmännyt muutoin. Erotuomaritoiminta on opettanut minulle ihmisistä paljon asioita, joita olen pystynyt peilaamaan myös ns. normaaliin siviilielämään. Ihmistenkäsittely- ja vuorovaikutustaidot ovat näistä yhdet tärkeimmistä. Mielestäni en olisi voinut valita harrastustani ja ystäväpiiriäni paremmin, kaikista pienistä asiaan kuuluvista lieveilmiöistä huolimatta.

Samalla, kun jätin Jyväskylän taakseni, jäi myös luottamustehtäväni sekä K-S Erotuomarikerho ry:ssä että K-S piiri ry:ssä. Tuosta edellä mainitsemastani 14 vuodesta uhrasin vähäisiä voimavarojani myös näiden instanssien käyttöön lähes puolet. Erotuomariurani kustannuksellako? Ehkä, mutta en hetkeäkään kadu suuntautumistani myös järjestötoimintaan. Toimin johtokunnassa 6 vuotta, joista 5 viimeistä vuotta puheenjohtajana ja sitä ennen vuoden tiedotus-/koulutusvastaavana. Lisäksi olin perustamassa seuraamme syksyllä 1999 Futsal-jaostoa, jonka hallituksessa olen toiminut eri tehtävissä perustamisesta lähtien. Samanaikaisesti toimin piirin erotuomarivaliokunnassa ensin sihteerinä, sen jälkeen puheenjohtajana ja viimeisimmän vuoden jäsenenä. Olin myös mahdollisuuksien mukaan mukana kouluttamassa ja tarkkailemassa tulevia kykyjämme. Onhan siinä yhdelle miehelle tonttia hoidettavaksi.

Oliko muutto ainut syy luottamustehtävistä luopumiseen? Ei. Olin kyllä miettinyt hyvinkin tarkasti panostani seuran ja piirin eteen tekemääni työhön jo pari vuotta. Koin, että olin jo antanut kaiken sen mitä minulla on annettavanani. Mielestäni olemme kehittäneet seuraamme ja tukeneet jäsenistöämme harrastuksessaan, vieden heitä eteenpäin kaikin käytettävissämme olevin keinoin, tämän 5 vuoden aikana kovasti ja haluan, että tämä kehityssuunta jatkuu. Minulta ei mielestäni enää löytynyt mitään uutta annettavaa tähän organisaatioon, ja jottei kehitys pysähtyisi, asetin jatkamiseni näissä luottamustehtävissä todella tarkan pohdinnan alle. Tuon pohdinnan tuloksena olisin joka tapauksessa, muutosta huolimatta, väistynyt johtokunnan ja piirin luottamustehtävistä. Lopuksi toivon koko sydämestäni, että myös marraskuussa valitsemanne uusi puheenjohtaja ja uudet johtokunnan luottamushenkilöt sitoutuvat tähän aloittamaamme seuran kehittämiseen ja käyttävät kaiken liikenevän energiansa tähän suureen missioon.

Tähän päivään mennessä ovat kaikki palaset, liittyen työpaikan ja paikkakunnan vaihtamiseen, loksahdelleet vaivattomasti ja mukavasti kohdilleen. Ei auta muuta kuin toivoa, että sama meininki jatkuu. Töitä täällä riittää, ihmiset (vissiin miekin jo vähän) ovat kovasti olevinaan kiireisiä ja elämänrytmi on muutoinkin huomattavasti hektisempää, kuin mihin Jyskälässä oli tottunut. No, vielä tuo ei haittaa eikä häiritse ja ainahan sitä loppujen lopuksi kuitenkin voi itse vaikuttaa oman aikansa käyttöön. Ajankäytönhallinnantaidon lisäksi täällä on myös syytä tietää ns. ”oma tonttinsa” ja mitä kuuluu omaan toimenkuvaan eli hyvä itsetunto ja tietoisuus itsestään ovat kovaa valuutaa. Lopuksi jännä huomio ruuhkasuomen rodusta – normaalit hyvät ja kohteliaat käytöstavat omaava ihminen (joka miekin kuvittelen olevani) aiheuttaa täällä hiukan hämmennystä ja ehkäpä pieniä pelkotiloja ”alkuasukkaissa”.

”Aloittaessani minulla ei ollut mitään. Nyt minulla on sitä vielä enemmän.” - Michael Davis -

Helsinki 9.12.2005

Tomppa
väistyvä puheenjohtajanne

P.s.1 Sydämeni sykkii edelleen K-S ETK:lle, sen jäsenille/toimijoille ja en ole kuollut (vielä), joten jos liikutte tällä suunnalla tai on vain muuten asiaa, niin ottakaa toki yhteyttä. Itse ainakin aion ”häiritä” teitä, Arvon Kollegat, aina kun voin tai liikun sielläpäin.

P.s.2 Jos tuleva johtokunta ja sen tiedotusvastaava haluavat tarjota jäsenistölleen ulkojäsenen/-ten (Espoon jaos) aika ajoin väsämiä tilannekatsauksia täältä, niin uskon ja toivon, että niitäkin voimme Virtasen Tertsin kanssa järjestää.

P.s.3 AI NIIN,
OIKEIN MUKAVAA JA RAUHALLISTA JOULUNAIKAA JA MENESTYSTÄ VUODELLE 2006!

T: Annika, Henna, Tatu ja Tomppa

Jukka Koskiniemi

Kerhon sihteerin terveiset

Vuosi 2005 lähestyy loppuaan, joten on aika muistella menneitä jasuunnitella tulevaa vuotta.

1. Kerhon tapahtumia ja muutoksia

Kerhon puheenjohtajana vuodesta 2000 toiminut Tom Kakkola on siirtynyt pääkaupunkiseudulle työn perässä ja jättäytyy pois johtokunnan tehtävistä. Tompan aikana kerhon profiili on ollut nousussa ja jäsenmäärä on saatu kasvatettua yli 75:n. Kiitokset Tompalle menneistä vuosista ja onnea ja menestystä uusien haasteiden parissa.

Vuoden 2006 alusta johtokunnassa puheenjohtajana toimii Santtu Keto (kuva oik.). Matti Linna jätti myös johtokunnan kerhomestarin tehtävät - ainakin toistaiseksi. Kiitokset myös Matille tehdystä työstä. Uusina jäseninä johtokuntaan valittiin Jouni Aapajärvi ja Markku Sundvall.

Kesällä kerhon tuomareille oli tarjolla virkistytymistä jalkapalloa pelaamalla ja petanque-palloja heittelemällä Vehkalammen kentällä ja sen tuntumassa. Lisäksi käytiin uimassa ja saunomassa. Kerho osallistui omalla panoksellaan erotuomarien väli- ja loppupalautetilaisuuksien järjestämiseen. Molempien tilaisuuksien pääviesti oli sama. Pelit on pääosin hoidettu kunnialla läpi, mutta parantamisen varaa on. Tuomarikursseilla käyneiden toivotaan sitoutuvan tuomaritoimintaan entistä laajapohjaisemmin. Suuri osa piirin peleistä hoidettiin parinkymmenen aktiivisen tuomarin voimin, koska syystä tai toisesta suurin osa tuomarikurssit käyneistä oli ilmoittautunut esteellisiksi. Kesän ja syksyn turnaukset, joihin kerholta aseteltiin tuomareita, hoidettiin ulospäin hyvin. Tuomareille tuli ällistyttävästi myös positiivista palautetta joukkueilta. **Kiitokset kaikille turnauksissa viheltäneille tuomareille.**

Syksyn talkoot yhteistyökumppanillemme toteutettiin sovitusti. Kiitokset kaikille Old Brick's Innin terassitalkoiisiin osallistuneille kerholaisillemme.

Kauden päättäjäiset pidettiin Hankasalmella hotelli Revontulessa 5.-6.11. Paikalla oli kolmisenkymmentä osallistujaa. Kerho palkitsi päättäjäisissä seuraavat erotuomarit:

Vuoden erotuomari: Santtu Keto

Vuoden avustava erotuomari: Marko Hänninen

Ykin pytty: Maria Antikainen

Kunnon kaverin kiulu: Petri Laahanen

Kruten kiertopalkinto: Arttu Ollila

Vuoden tulokas: Kalle Mäkinen

Kerhoaktiivi: Timo Gustafsson

Vuoden tarkkailija: Lasse Koistinen

Lisäksi palkittiin Jukka Koskiniemi ja Ville Santala turnausaktiiveina sekä Tom Kakkola ensimmäistä kertaa jaetulla Tompan trophy -palkinnolla.

2. Jäsenmaksu

Kerhon jäsenmaksu on edelleen 20 euroa vuodessa. Alle 18-vuotiaitten jäsenmaksu pysyy myös muuttumattomana, 10 euroa vuodessa. Jäsenmaksu maksetaan kerhon tilille: 529002-495305. Viite jäsenmaksulle on 20051.

3. Piirin kuulumiset

Uudeksi piirihohtajaksi on valittu Ari Matinlassi Espoosta syksyllä edesmenneen Esko Hietikon työn jatkajaksi. Piirin syyskokous pidettiin 12.11. Tuomarien kannalta tärkeimpänä asiana kokouksessa vahvistettiin erotuomaripalkkiot kausille 2006 ja 2007. Palkkioesitys laadittiin hyvässä hengessä piirin ja kerhomme edustajien välisissä neuvotteluissa.

Piiri palkitsi vuoden jalkapallotuomarina Maria Antikaisen, lupaavimpana tuomarina Kalle Mäkisen ja futsaltuomarina Timo Gustafssonin.

4. Merkkipaaluja

Markku Niemelä sai kesällä täyteen 50 vuotta.

Mikko Lehtola on valittu SJEL:in vuoden liittoerotuomariksi, lisäksi Mikko nousee valioerotuomariksi kaudelle 2006-2007.

Santtu Keto sai kauden aikana täyteen 100 ottelua miesten Ykkösessä.

5. Koulutusta luvassa

Vuoden 2006 kuukausikerhot pidetään Kihun kokoustilassa Monnarilla seuraavasti: 9.1., 13.2., 13.3., 10.4. klo 18-20. Lisätietoa päivitetään kerhon nettisivuille: <http://www.ksetk.fi/koulutus.shtml>

Kuukausikerhojen aiheet:

9.1.2006 Esko Tammilehto, jääpallon MM-joukkueen valmentaja kertoo, miten erotuomari vaikuttaa joukkueisiin ja valmentajiin.

Sami Hjelt, tie erotuomarina eteenpäin.

13.2.2006 Jyri Rönn, jääkiekon kv. erotuomari - mitä kansainvälinen erotuomarius vaatii.

Lasse Koistinen - mitä sen eteen joutuu tekemään.

13.3.2003 Timo Gustafsson, futsalin sääntökertaus + obi cupin työjärjestelyt.

10.4.2006 Valio- , liitto- ja aet-kurssien terveiset + sääntöuudistukset. Markku Niemelä, liiton uuden koulutuskalenterin tiedot + piirin terveiset tulevalle kaudelle.

Jos teillä on mielessänne kerhon toimintaan liittyviä kysymyksiä, kommentteja tai palautetta, ne voi lähettää sähköpostilla: johtokunta@ksetk.fi.

SEL:n Nuorten tuomareiden kurssi Vierumäellä 9.-11.9.2005

Kurssimme osanottajat olivat iältään 17-23-vuotiaita tuomareita ympäri Suomen. Kurssin tarkoitus oli kerätä yhteen monien eri lajien nuoria tuomareita, mutta syystä tai toisesta paikalle olikin eksynyt vain pesäpallo- ja jalkapallotuomareita. Tämä ei kuitenkaan menoa haitannut. Yhtäaikaisesti meidän kurssimme kanssa järjestettiin eri lajien kouluttajille kouluttajakurssi, ja osa luennoistamme oli yhdessä heidän kanssaan.

Kurssimme ensimmäinen päivä käytettiin kuntotesteihin. Heti ensimmäisenä testinä oli pp-ergonometritesti, jossa saimme vuodattaa hikeä kuntopyörän selässä. Testi meni aika hyvin, eikä pelkästään sen vuoksi, että pesäpallo- ja jalkapallotuomarit hakattiin tässä(kin) testissä ihan 6-0. Illan loppuissa testeissä testattiin nopeutta, reaktiokykyä ja jalkojen voimaa. Välillä loikittiin keppi niskan takana, välillä ilman ja loppuaika juostiin kuin pikkupuput. Testien jälkeen oli ohjelmassa saunomista ja nestetasapainon kuntoon laittamista. Nukkuumaankin päästiin jo pari tuntia valomerkin jälkeen, hyvissä ajoin siis.

Lauantai-aamuna aamiaisella näkyi väsyneitä ja huonovointisen näköisiä tuomareita, johtuenko sitten liian vähästä unesta vai mistä. Eräs kouluttajista vihjaili, että ”kai sitä vähän väsyttää, jos yö menee siihen, että lasketaan persmäkeä liukkaalla peltikatolla.” Espoolainen kämppikseni oli nimittäin edellisenä yönä pienessä ”nosteessa” heittänyt railakkaasti lipat katolla seikkaillessaan. Ei onneksi käynyt pahemmin.

Perjantaipäivän testit meille veti jääkiekon SM-liigan tuomareille kuntotestit vuosittain vetävä Pekka Rindell. Aamun ensimmäisellä luennolla hän kävi läpi kuntotestiemme tuloksia. Jokainen tuomari sai kuvan siitä, millä tasolla oma kunto on tällä hetkellä. Saimme myös harjoitteluohjeita, kuinka parantaa mitäkin kunnan osa-alueita. Myöhemmin aamupäivällä tutustuimme Calle Sjögrenin johdolla erotuomarin eettisiin sääntöihin. Iltapäivällä liigatuomari Heikki Pajunen tuli pitämään meille luennon, jossa hän käsitteli mm. jalkapalloerotuomareiden eri tasoja ja kävi läpi eri tasoilla tarvittavia ominaisuuksia. Luento oli pitkästä kestostaan huolimatta hyvä, vaikkakin suurin osa porukasta - allekirjoittanut mukaan lukien - oli aivan täysin pilkillä varsinkin luennon loppuosan.

Illalla oli ohjelmassa vapaamuotoista liikuntaa, ja menimme kuplahalliin pelaamaan sählyä. Kevyt pelailu teki hyvää koko päivän luennoilla istumisen jälkeen. Lauantai-ilta meni edellisiltä rauhallisemmin ja nukkumaankin päästiin jo paljon aiemmin. Eikä muuten kukaan mennyt laskemaan persmäkeä Pihkalan peltikatolle, mistä kouluttajat olivat hyvin tyytyväisiä sunnuntai-aamuna.

Kurssin viimeinen päivä käynnistyi amerikkalaisen jalkapallon kv-tuomari Perttu Hautalan luennolla, kuinka päästä kv-tuomariksi. Esille tuli monenlaista asiaa, joista päällimmäisenä jäi mieleen kertomus, kuinka toimitaan tuomarina Itä-Euroopassa niin kentällä kuin sen ulkopuolellakin. Tuomaristo oli tuolla reissulla hoitanut työnsä sen verran hyvin, että he saivat kulkea kentältä pukuhuoneeseen kahdeksan poliisin seurassa. Hautalan luennon jälkeen Suomen Erotuomarien Liiton varapuheenjohtaja Tapani Tähtikunnas esitteli pikaisesti SEL:n toiminta-ajatusta ja toimintaa. Viikonlopun viimeinen aihe oli kehonkielen sekä eleiden ja ilmeiden käyttö tuomarina. Tämän luennon veti Sanna Akkanen, jolla on koulutus teatterialalta. Hän olikin erittäin pätevä henkilö kertomaan, kuinka eleiden ja ilmeiden avulla pystytään vakuuttamaan pelaaja siitä,

että tuomio on 100 %:n varmasti oikea, vaikka olisikin ihan tuulesta temmattu. Erittäin hyödyllistä tietoa joka lajin tuomareille.

Kokonaisuutena kurssista jäi todella positiivinen kuva. Kouluttajilla oli aivan huippuluokan asiantuntemus omien luentojensa aiheista. Luennot olivat monipuolisia, ja niiden aiheet vaihtelivat laidasta laitaan: Alkuun oli paljon juttua fyysisestä kunnosta ja lopussa käytiin läpi mentaalisia asioita. Ehkäpä jotain opittiinkin. Lisäksi ei voi olla mainitsematta **aivan loistavaa** yhteishenkeä, joka kurssilaisten keskuudessa oli.

Arttu Ollila

Palkintoja kahmineet Petri Laahani ja Arttu Ollila.

DUMADIALOGIA

Paitsio – jalkapallon syvin olemus?

Kaksi jalkapallon ja erotuomariasioiden asiantuntijaa kohtaa toisensa jäätelökioskilla pian sen jälkeen, kun miesten maajoukkue on menettänyt jälleen MM-kisamahdollisuutensa ja naisten maajoukkue puolestaan raivannut tiensä EM-kisojen mitalipeleihin – siitä huolimatta, että emäntämaa Englanti sai avauspelissä epäselvän maalin. Vuoropuhelu alkaa...

Naiset tekivät taas todellisen tempun. Mitalipeleihin eteneminen EM-kisoissa on melkoinen suoritus.

Onhan se. Minua on vähän huolestuttanut tuomareiden tason ailahtelu noissa kisoissa. Ruotsi-pelin erotuomari oli lähes erinomainen.

Damkova. Hän on tuominnut myös Tshekin pääsarjan pelejä.

Ja sen huomaa. Avausottelun unkarilaistuomari Gaal taas jätti aika häilyvän vaikutelman. Viheltämistä suuret korvakorut korvissa... Pelaajillakaan ei koruja sallita, joten miksi tuomarit näyttävät huonoa esimerkkiä?

No, ehkä kyse on muustakin kuin korvakoruista. Esimerkiksi Englannin toinen maali...

Sitä ei olisi pitänyt koskaan hyväksyä!

Ei todellakaan. Eikä kyse ole nyt ollenkaan siitä kävikö pallo maalissa, ja näkyikö sitä tv-kuvasta vai ei.

Aivan. Se tilanne oli paitsio. Kun Smith laukoi, Barr oli paitsioasemassa. Mentyään ylärimasta kimmonneeseen reboundiin hän hyötyi paitsioasemastaan eli oli paitsiossa.

Avustavan lipun olisi pitänyt nousta jo silloin, kun Barr pelasi paluupalloa, eikä vasta sitten kun Kunnas kauhoi pelivälinettä maaliviivalta.

Se maalituomio ei muuten ollut Gaalin vika. Hän oli siinä tilanteessa erittäin hyvin sijoittunut, kuten kai avustavakin.

Niinpä. Se oli taas yksi osoitus siitä, etteivät tuomarit voi voittaa maalin hyväksymis- tai hylkäämistilanteissa. Täytyy toivoa, että Adidakseen mikrosirupallo osoittautuu nuorten MM-kisoissa toimivaksi.

Hetkinen, me puhuimme maaliasioista jo aiemmin. Tänään piti keskustella paitsiosta.

Aivan. Sanoit ettei paitsio ole samanlainen tieteellisesti mitattava tilanne kuin pallon käyminen maalissa.

Ei olekaan.

Miksei?

No, ensimmäinen ero on tilanteiden määrässä. Pallo kimpoaa maaliviivalle kerran viidessä pelissä. Jokaisessa ottelussa taas on kymmeniä paitsiotilanteita.

Kymmeniä? Eiköhän tuo ole liioittelua?

Ei todellakaan. Avustava tekee ratkaisun myös niissä tilanteissa, joissa lippu ei nouse. Voi olla, että vain yhden paitsion illan aikana liputtaneella avustavalla on ollut hakisempi iltapuhde kuin hänen kymmenen kertaa lipun nostaneella kollegallaan.

Peliä ei todellakaan voisi keskeyttää 20 kertaa ottelussa videotarkistuksia varten. Mitä meillä sitten on vaihtoehtona? Tekniikkaa pelaajien säärisuojiin ja tuhansia antureita kenttään?

Tuskin mitään vaihtoehtoa edes tarvitaan. Vai oletko kuullut viime aikoina valituksia väärinmenneistä paitsiotulkinnoista?

En tavallista enempää. Pientä keskustelua on riittänyt jo yli kymmenen vuotta.

Pientä keskustelua pitää ollakin. Paitsio on nimittäin jalkapallon sielu. Ilman sitä keskikenttäpeli kuolisi ja vihreän veran shakki muuttuisi flipperiksi.

Paitsiokeskustelusta puheen ollen: Oletko lukenut muuten uusimman Futarin? Siinä on aika ”mielenkiintoinen” kirjoitus Hyypiältä.

En, mutta sinä voit varmaankin referoida maukkaimmat kohdat.

Otetaan ihan tarkkoja lainauksia, ettei kukaan tule väärinymmärretyksi. Tekstin otsikko on ”Passiivisen paitsion mestari”.

No, se ei taatusti ole Hyypiä! Sen sijaan, että hän olisi yrittänyt estää Hollannin ratkaisevan 0–2-maalin juoksemalla Kluijtin kiinni, hän pysähtyi viitteloimaan avustavalle. Käsittämätöntä toimintaa maajoukkuepelaajalta tuossa tilanteessa.

Sami tarkoittaa tuolla tittelillä van Nistelrooyta. ”Hän on omaksunut ehkä parhaiten maailman keskushyökkääjistä nykyisen paitsiotulkinnan. Van Nistelrooy'n lähtötilanne on yleensä pari metriä paitsiossa – kun Hollanti hyökkää keskeltä – josta hän nousee puolustuslinjan keskelle joko ottamaan palloa vastaan tai pelaamaan sitä...”

Hetkinen, miten van Nistelrooy voi nousta ”paitsiosta” puolustuslinjan keskelle?

Sami tarkoittanee tässä nousemisella laskemista – ja paitsiolla myös paitsioasemaa.

Tai sitten hän ei erota niitä toisistaan.

Kovin mahdollista. Kuuntelepas vaikka tätä: ”Kaikki kunnia van Nistelrooylle, sillä hän todella osaa käyttää hyväkseen mielestäni täysin älytöntä paitsiotulkintaa. Olen ehdottomasti vanhan ja ehdottoman paitsiotulkinnan kannalla.”

Vai kannattaa Sami ehdottomasti ehdotonta paitsiotulkintaa...

Odota, tämä jatkuu vielä. ”Jos pelaaja on paitsiotilanteessa linjan alla, missä tahansa kenttää, on tilanne paitsio.”

Paitsiotilanteessa, missä tahansa kenttää... Lopeta jo!

Enkä. ”Ymmärrän että uudella tulkinnalla pyritään saamaan aikaan lisää maaleja, mutta samalla on luotu järjestelmä, joka horjuu. -- Koskaan ei voi olla varma, mikä on tämän päivän tulkinta. Siksi minusta on parempi palata vanhaan.”

Kaameaa tekstiä. Ja monet lukijat vielä uskovat tuon, kun kerran Mestareiden liigan voittajakin on sitä mieltä.

Kirjoitus osoittaa lähinnä sen, ettei Hyypiä ole tehnyt kotitehtäviään sääntökirjan parissa.

Vastuuta on toki myös valmentajilla ihan junioreista lähtien. Jos valmentaja haukkuu tulkintaa järjettömäksi, pelaajankin on helppo ajatella niin. Minusta juniorivalmentajienkin pitäisi läpäistä sääntötesti.

Hyvä ajatus, mutta on tässä nyt kyse jostain muustakin. ”Nykytulkinta” on peräisin yli kymmenen vuoden takaa. Bebeto kipitti Hollannin puolustukselta karkuun MM-kisojen puolivälierässä jo vuonna 1994. Kaikkien pitäisi olla jo perillä tästä asiasta – varsinkin maajoukkuetason keskuspuolustajien; paitsiot kun ovat aika iso osa heidän työtään.

Mutta vanha paitsiotulkinta oli varmasti helpompi puolustajille.

Se oli helpompi avustavillekin, mutta he eivät valita, he sopeutuvat. Huipputasolla ei ole yhtään avustavaa, joka ei olisi perillä paitsiotulkinnasta. Sen sijaan siellä pelaa tuhottoman paljon puolustajia, jotka eivät tiedä mitä paitsio nykyään tarkoittaa. Ja se, ettei puolustuksen johtaja hallitse paitsiota, voi olla kohtalokasta joukkueelle. Se maksaa maaleja, maalit taas maksavat pisteitä ja pisteet maksavat sijoituksia ja arvokisapaikkoja.

Tarkoitatko, että Suomi olisi voinut päästä arvokisoihin, jos Hyypiä tietäisi mikä on paitsio?

Se nyt on ehkä liikaa toivottu, mutta yhdessä asiassa Hyypiä oli oikeassa: uusi paitsiotulkinta tuottaa lisää maaleja. Sitä varten se lanseerattiinkin.

Syytä olikin. Italian MM-kisoissa 1990 oli syntynyt vain 2,21 maalia per peli.

Neljä vuotta myöhemmin Yhdysvalloissa lukema oli 2,65 ja vuoden 1998 Ranskan kisoissa 2,67. Kasvua Italian kisoista tuli 20 prosenttia. Samalla pelin taso on noussut sääntöuudistusten myötä.

Pelin parhaaksi muutoksia tehdäänkin. Jos haluat tietää, miksi sääntöjä on muokattu, katso otteluita, joissa uudistukset eivät ole vielä voimassa. Katso 1970- ja 80-luvun tai vaikka vuoden 1990 arvokisaotteluita ja mieti miten niitä voisi parantaa.

Anna kun arvaan: Maalivahdille pelataan jatkuvasti taaksepäin, koska tämä saa ottaa pallon käsiin. Taitavat pelaajat ovat jatkuvasti loukkaantumisvaarassa, koska takaapäin tehdyistä rappauksista saa korkeintaan keltaisen... Sääntöuudistukset siis parantavat peliä?

Loppujen lopuksi kyllä, se on niiden perimmäinen tarkoitus. Siksi niitä tehdessä pitää katsoa koko kuvaa ja miettiä seurauksia viimeisen päälle.

Mutta eikö paitsiosäännön muuttaminen ole aika radikaali toimenpide?

Taastusti. Jalkapallohistorian suurin sääntömuutos tehtiin 1925. Silloin paitsiosääntöä muutettiin niin, että hyökkääjän ja päätyrajan välissä pitää olla syöttöhetkellä kaksi pelaajaa. Aiempi vaatimus oli kolme. Tiedätkö, miksi sääntöä muutettiin?

Jalkapallon parhaaksi varmaankin.

Niinkin voisi sanoa: Newcastle Unitedin puolustajat olivat keksineet paitsioansan, joka osoittautui turhan tehokkaaksi. Muutoksen tarkoituksena oli silloinkin tehdä pelistä runsasmaalisempi ja viihdyttävämpi – ja silloinkin puolustajat turhautuivat. Lisäksi sääntöuudistus romutti neljä vuosikymmentä vallalla olleen 2-3-5-pelijärjestelmän.

Aika hurjaa.

Nyt jalkapallo on paljon suurempi peli kuin silloin. Paitsiosäännön muuttamista äärimmäisempää olisi ehkä vain maalien suurentaminen. Ja sitäkin mietittiin 90-luvulla.

Sitä mietitään kai vieläkin, mutta tällä hetkellä siihen ei näyttäisi olevan tarvetta.

Tiedätkö miksi?

Luulisin sen johtuvan siitä, että paitsiotulkinnan muuttaminen tuottaa vieläkin maaleja. Ja se on helppo ymmärtää. Mietipä ketkä ovat sopeutuneet parhaiten paitsiotulkinnan uudistumiseen? Hyökkääjät. Entä huonoiten? Puolustajat. Sellaisesta yhtälöstä tulee maaleja.

Pelaajien tietämättömyys ei ole ainut syy tuon yhtälön toimivuuteen. Onhan paitsiotulkinta mennyt viime vuosina sallivampaan suuntaan.

Niinpä, mutta kesäkuun jälkeen ei tarvitse enää puhua yleisestä vaan virallisesta tulkinnasta. Fifa kirjauttaa heinäkuun alussa uuden sääntötulkinnan jalkapallon ”perustuslakiin”. Samalla uusi paitsiotulkinta astuu voimaan Suomessakin.

Anna kun arvaan: muutos ei ole ainakaan Hyypiän mieleen.

Ei ole. Uusi paitsiotulkinta on koeajossa nuorten MM-kisoissa Hollannissa. Sen mukaan pelaaja osallistuu peliin, jos hän pelaa tai koskettaa palloa, estää vastustajan näkemästä palloa tai vaikuttaa tähän muuten.

Entä mitä tarkoittaa hyödyn saaminen paitsioasemasta? Se on aina ollut aika epäselvä kohta.

Se tarkoittaa pallon saamista kimmokkeena maalikehikosta tai vastustajasta. Tästä malliesimerkki oli juuri Barrin maali. Uusien tulkintojen takia avustavien toivotaan miettivän ratkaisuaan aavistuksen pidempään.

Mitä pelaajat eivät tietenkään ymmärrä. Heidän mielestään avustavan pitäisi tehdä ratkaisunsa heti, kun pallo lähtee – ja mielellään heidän joukkuettaan suosivasti.

Älähän nyt yleistä. Viimeistään näiden nuorten MM-kisojen sukupolvi sisäistää nykyisen paitsiotulkinnan jo paljon paremmin. Heidän valmentajansakin ovat saaneet totutella tulkinnan muutoksiin kohta 15 vuotta.

Se tuskin kuitenkaan estää Voikkaan poikaa ja kumppaneita nostelemasta kättä avustavalle ja valittamasta pelin jälkeen ”älyttömästä paitsiosäännöstä”.

Valitettavasti ei. Samista on tullut eräänlainen paitsiosäännön siirtymäkauden Don Quijote. Mutta paljon muita voidaan vielä pelastaa.

Miten muka?

Oletko miettinyt miksi paitsiosääntöä kokeillaan juuri nyt?

Koska nuorten MM-kisat pelataan nyt. Niissähän näitä kokeiluja tehdään.

Se on yksi syy, mutta nyt pitää ajatella laajemmassa mittakaavassa. Mikä on tuomaroinnin maailmanlaajuinen näyteikkuna?

Miesten MM-kisat, mutta nehan pelataan vasta... Hetkinen, tarkoitatko että...

Uuteen paitsiosääntöön totutellaan vuoden verran eri puolilla maailmaa, mutta pysyvästi se esitellään koko jalkapallomaailmalle ensi kesän MM-kisoissa Saksassa.

Mikrosirupallo, paitsiotulkinta ja tukku muita sääntöuudistuksia... Katsojilta ei ensi kesänä keskustelunaiheet kesken lopu.

Kyllä niitä keskustelunaiheita nousee enemmän kentältäkin. Saksan MM-kisoissa pelataan varmaan enemmän kuin missään arvoturnauksessa aikaisemmin.

Miten niin? Lisäaika ja pallopojatko tässä ovat taustalla?

Nekin, mutta myös hyötynäkökohta ja uusi paitsiotulkinta. Nyt liputetaan vain todelliset paitsiot, ja vähemmän paitsioita merkitsee vähemmän katkoja. Se, että katkoja on vähemmän, lisää puolestaan tehokasta peliaikaa.

Sehän on hienoa. Oletko muuten kuullut, että heinäkuussa voimaan astuu muitakin sääntöuudistuksia?

Todellako? Sen paremmin mediassa kuin Palloliiton tai muiden kattojärjestöjen sivuilla ei ole näkynyt mitään.

Tiedottaminen on kieltämättä ollut surkeaa, mutta muutokset ovat hyviä: kahden metrin etäisyys sivurajaheittoon, punainen kortti terveyden vaarantavasta taklauksesta riippumatta siitä tapahtuiko se takaa, sivulta vai edestä ja lisäksi pari kohtaa, joilla paikataan sääntökirjassa olleita aukkoja.

Millaisia aukkoja?

Esimerkiksi, jos hyökkävään joukkueen pelaaja kiirehtii rankkarissa alueelle ennen aikojaan ja pallo ei mene maaliin. Nyt tuomarin ei enää tarvitsekaan jäädä toimeettomana odottamaan, että sääntöjä rikkonut pelaaja käy hyötymässä rikkeestään ja laittaa reboundin reppuun. Peliä jatketaan puolustavan joukkueen epäsuoralla vapaapotkulla.

Hienoa. Tuon säännön tuleekin olla kunnossa, sillä rangaistuspotku on jalkapallossa iso asia.

Niin iso, että siihen on parempi palata vaikka seuraavalla kerralla.

Palautetilaisuuden tiivistä tunnelmaa 2005

Kiitokset kaikille yhteistyökumppaneille kuluneesta kaudesta.

Old Brick's Inn
Vanha tiilitalo
Kauppakatu 41
40100 JYVÄSKYLÄ
Puh. (014) 616 233

E-Mail: bricks@oldbricksinn.fi

Yliopistonkatu 32
40100 Jyväskylä
puh. 014- 33 73 100

Käy optikolla.
Näkösoppi oy
Kauppakatu 27
40100 Jyväskylä
puh. 014 211 076

Vasarakatu 9 A 5
40320 Jyväskylä
014-616 890
040-559 9680
pekka.pajarinen@palkintopaja.inet.fi

K-S ETK 2005

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta 2006.